

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๙๓/๒๕๖๐

ศาลปกครองเชียงใหม่
ศาลจังหวัดเชียงใหม่

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีนี้ ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเชียงใหม่ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือร้องเรียนว่ามีการนำที่ดินในแม่น้ำปิงไปออกโฉนดที่ดิน รวม ๘ แปลง จึงได้ร่วมตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ปรากฏว่า ที่ดินที่มีการร้องเรียนได้ออกโฉนดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๘ แปลง กรณีจึงเป็นการกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องปฏิบัติในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นเพื่อทำการสอบสวนและเพิกถอนโฉนดที่ดินที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ที่ดินพิพาทเดิมเป็นที่แม่น้ำปิง มีสภาพเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน นอกจากนี้การเพิกถอนโฉนดที่ดินตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเป็นกรณีที่ต้องรวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานเพื่อให้ได้ความแน่ชัดว่าที่ดินพิพาทออกโฉนดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ยกฟ้อง ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินระหว่างคู่กรณี แต่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒